ESTE TIMP ȘI PENTRU SPORT!

Raid anchetă în rîndurile elevilor, studenților, părinților și profesorilor

Raidul nostru anchetă întreprins în rîndurile elevilor, studenților, părinților și profesorilor și-a propus să abordeze o temă de actualitate : ESTE TIMP ȘI PENTRU PRACTICAREA SPORTULUI ? Răspunsul a fost pretutindeni clar și categoric : DA, ELEVII ȘI STUDENȚII AU SUFICIENTĂ VREME PENTRU PRACTICAREA CONTINUĂ ȘI ORGANIZATĂ A EXERCIȚIILOR FIZICE ȘI SPORTULUI, FĂRĂ A AFECTA PRINCIPALELE LOR OBLIGAȚII FAȚĂ DE ȘCOALĂ ȘI FACULTATE !

Mai sînt însă părinți, din fericire – așa cum ne spunea prof. Ioana Apăvăloaie de la Liceul „Nicolae Bălcescu" din Capitală – din ce în ce mai puțini, care socotesc că practicarea sportului constituie, în parte, neglijarea îndatoririlor față de carte, că exercițiile fizice îi... obosesc pe copii. Împotriva acestei prejudecăți se ridică însă numeroși părinți, oameni care alcătuiesc cu grijă și dragoste programul copiilor lor, în așa fel încît aceștia să poată practica sportul, să-și poată căli sănătatea, să se dezvolte armonios.

Pentru edificare vă redăm (prescurtate) o parte din discuțiile și declarațiile culese de redactorii noștri cu prilejul acestui raid-anchetă.

Sportul? O activitate deosebit de utilă!

Printre cei solicitați cu prilejul raidului-anchetă inițiat de ziarul nostru se află și PROF. IOANA APĂVĂLOAIE, diriginta clasei a IX-a A a liceului „Nicolae Bălcescu" din Capitală.

— Dv. ca profesor diriginte, discutați desigur cu elevii probleme ale activității din școală și din afara ei. În cadrul acestor preocupări, ce loc ocupă sportul ?

— Bănuiesc că... menajamentele cu care îmi puneți această problemă se datoresc faptului că sînt profesoară de chimie, disciplină fără contingențe directe cu sportul. Ei bine, pentru a vă spulbera această temere am să vă spun că — după părerea mea — profesorii, indiferent de materia pe care o predau, au datoria să militeze pentru dezvoltarea sportului școlar. **În primul trimestru, ca și în cel de al doilea, am discutat cu elevii mei problema locului pe care-l ocupă sportul în preocupările lor**

— V-am ruga să ne relatați cum s-au desfășurat aceste discuții.

— La începutul discuției le-am vorbit elevilor din clasa a IX-a A despre importanța pe care o are sportul în călirea sănătății și în dezvoltarea capacității de percepere a noțiunilor predate la orele de curs. Cum în prealabil mă informasem exact, i-am pus pe cei mai buni elevi ai clasei să vorbească despre modul cum își alcătuiesc programul zilnic, astfel ca — fără să neglijeze pregătirea lecțiilor — să aibă și timp pentru practicarea sportului. Clasa a putut astfel asculta relatările Cristinei Gheleșel — prima elevă a clasei — care, după pregătirea lecțiilor, participă la antrenamente de baschet, ale lui Adrian Năstase — elev fruntaș și mare amator de atletism, ale elevilor cu note bune și foarte bune Angela Călian și Andrei Haiducu, îndrăgostiți de baschet și — respectiv — de handbal. În acest fel și ceilalți au învățat cum să-și drămuiască timpul mai bine, cum să găsească loc în program unei activități deosebit de importante — sportul. Cu prilejul altei discuții le-am recomandat să practice cu regularitate gimnastica de înviorare.

— Foarte interesantă inițiativa dv. și cred că merită a fi extinsă în primul rînd în cadrul liceului „Nicolae Bălcescu" și, apoi, și în alte licee.

— Mulțumindu-vă pentru apreciere, aș vrea să vă spun că ora de dirigenție n-a fost singurul mijloc de a-i influența pe elevi să practice sportul. Am folosit și „orele sanitare", precum și ședințele cu părinții. La „orele sanitare", părinții unor elevi, printre care și dr. Luiza Papadopol și dr. Sonia Marinov le-au vorbit copiilor despre importanța pe care o are practicarea cu regularitate a exercițiilor fizice și a sportului pentru menținerea și întărirea sănătății. În ședințele cu părinții au fost și unii care au susținut că practicarea sportului îi sustrage pe copii de la obligațiile față de școală. O astfel de părere neconformă cu realitatea a fost combătută de un alt părinte, procurorul Gh. Puricel, care a arătat cum se poate împleti armonios învățătura cu sportul, eficiența sportului în procesul de învățătură și îndatorirea părinților de a le arăta copiilor lor necesitatea efectuării zilnice a unui program de exerciții fizice. Desigur, un pion important al succeselor noastre pe linie sportivă îl constituie profesorul de educație fizică. Dar, bănuiesc că în această privință dv. sînteți mai edificat decît noi.

PROF. CAMIL MORȚUN, liceul „I. L. Caragiale" : „Este un adevăr că marea majoritate a elevilor noștri îndrăgesc sportul. Or, tocmai aici intervine rolul profesorului, al pedagogului : să știe să-l învețe pe elev să-și prețuiască timpul liber. În acest sens el trebuie să condiționeze prezența elevilor în săli și pe stadioane mai întîi de rezolvarea cît mai conștiincioasă, cu spirit de răspundere, a obligațiilor față de învățătură. Un elev care nu se va achita de îndatoririle sale față de carte va fi trecut pe banca rezervelor, indiferent de valoarea sa sportivă.

În școala noastră desfășurăm o muncă continuă de convingere a elevilor asupra obligației primordiale de a învăța cît mai bine și, paralel, păstrăm o legătură strînsă cu profesorii diriginți, cu familiile elevilor. În acest fel orice „accident" este prevenit, problema atît de dificilă a bunei organizări a timpului liber al elevilor nu ne mai dă dureri de cap. Cunoaștem exact cît timp afectează elevii procesului de învățătură, cît „spațiu" rezervă ei și sportului".

CARMEN ȘTEFĂNESCU, studentă în anul I al facultății de transporturi din Institutul Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" : „In liceu am făcut — dacă mă pot exprima așa — mult sport. Dar, anul trecut cînd am avut de pregătit „maturitatea" și examenul de intrare în facultate am acordat mai puțină vreme acestei activități. În facultate, nu știu cum să vă explic, ruptura s-a accentuat. Nu-mi dau seama cine este de vină. Dar nimeni nu face — în această privință — legătura între liceu și facultate. Am jucat baschet la S.S.E. 1, însă tovarășii de acolo nu s-au mai interesat de mine Este foarte probabil că nu am avut prea mult talent pentru acest sport. Am făcut natație la Dinamo și canotaj la Știința. Nici aceste cluburi n-au mai dat însă „nici un semn de viață". În facultate, membrii catedrei de educație fizică se interesează numai de elementele deosebit de dotate, pentru a le recruta în reprezentativele Institutului Politehnic. Pentru începători nu există decît două ore pe săptămînă (și numai în anul I), cele ale normei de educație fizică. Îmi veți spune, pe bună dreptate, că omul care iubește sportul face singur legătura între liceu și facultate. În bună măsură acesta este adevărul. Eu am soluționat acum această problemă, acordînd educației fizice zilnic cîte o jumătate de oră în care lucrez acasă cu ganterele și extensoarele. Uneori această treabă mă pasionează și ajung cu lucrul chiar la o oră. De ce o fac ? Din dragoste pentru sport și din cunoașterea utilității sportului în menținerea sănătății și mai ales — în realizarea unei armonii în dezvoltarea fizică. Pentru noi, fetele, acest lucru nu este de neglijat. Ultima mea completare n-aș vrea însă să elimine observațiile pe care le-am făcut cu privire la legătura liceu-facultate în ceea ce privește activitatea sportivă. Poate se vor găsi căi de rezolvare...".

TRADIȚIE

Cîți tineri din liceul dv fac sport? Ce loc ocupă sportul în preocupările elevilor de la liceul „Gheorghe Lazăr" ? Reporterului care va pune aceste întrebări cadrelor didactice sau elevilor de la cunoscutul liceu bucureștean îi va fi foarte greu să facă față numeroaselor răspunsuri pozitive.

„Palmaresul sportiv" al elevilor de la liceul „Gheorghe Lazăr" este bogat. La campionatele de handbal și baschet, competiții care într-adevăr au un caracter de masă, au luat parte 33 de echipe reprezentative de clasă. Numărul elevilor participanți la întrecerile de atletism (sărituri, aruncări sau alergări) este de ordinul sutelor. În anul școlar 1963/64 baschetbaliștii au ocupat locul I pe Capitală și II pe țară, în întrecerea cu cele mai bune echipe școlare. Anul trecut, echipa de volei băieți a ocupat locul 2, iar cea de baschet — locul 3. Din 1200 de elevi care învață aici, datorită competițiilor de masă la care au participat, 300 activează în cadrul secțiilor școlilor sportive de elevi, ale clubului sportiv școlar sau ale altor cluburi. Așadar, din patru elevi unul a pășit pragul sportului de performanță. *Paralel cu învățătura, unde rezultatele, în marea lor majoritate, au fost întotdeauna la nivelul cerințelor, elevii practică sportul pe o scară tot mai largă. Exercițiile fizice și sportul au rădăcini adînci la liceul „Gheorghe Lazăr", iar dragostea pentru această activitate atît de utilă și de recreativă s-a transmis de la o promoție la alta. E și firesc. Elevii sînt îndrumați cu atenție, sînt ajutați de cadrele didactice — indiferent de specialitatea pe care o au — să îmbine în mod armonios învățătura cu sportul. Așa a fost posibil ca o dată cu absolvirea examenului de maturitate din liceu să plece spre facultăți nu numai tineri bine pregătiți, dar și sportivi de perspectivă. Înotătorul A. Șoptereanu, atleții Horia Iliescu, Victoria Tocilă, Maria Stavilă sînt doar cîteva exemple. În prezent, în acest liceu învață cu rezultate bune Aura Petrescu și Ruxandra Negoescu, componente ale lotului republican de junioare la atletism, Alina Baicu din clasa a IX-a (fostă elevă a liceului din Craiova), fruntașă la învățătură și o gimnastă de mare perspectivă, Marian Panait, volei, Florin Trancu, baschet, I. Manciu, volei. Mai sînt și cazuri de elevi buni la sport, dar care au rezultate slabe la învățătură, cum sînt C. Marinescu, M. Stănciulescu, V. Strinu. Spre aceștia trebuie să-și îndrepte atenția pe viitor colectivul, să-i readucă în plutonul fruntașilor. La ei se pare că e vorba de o folosire nerațională a timpului liber. Aceste cazuri sînt destul de rare, cum tot atît de rari sînt elevii scutiți de a lua parte la orele de educație fizică.*

NICOLAE GHIORMA, tatăl elevei Mioara Ghiorma de la Școala generală de 8 ani nr. 171 : „Cu sprijinul profesorului de educație fizică, fetița mea a îndrăgit handbalul. Îmi face o deosebită plăcere ca, în afara orelor de educație fizică din programa de învățămînt, Mioara să se ducă pe terenul de sport și să învețe, alături de colegele ei, tainele acestui frumos sport. De multe ori o însoțesc. După antrenament, deși nu sînt specialist, îi comunic totuși părerea mea asupra mișcărilor greșite, asupra elementelor de tactică pe care ar trebui să le exerseze mai mult. Îi stimulez dorința de a practica sportul pentru faptul că acesta contribuie la crearea unei discipline voluntare, la dezvoltarea armonioasă a corpului, la întărirea sănătății copilului meu. Firește, nu sînt de acord cu exagerările. Mioara trebuie să-și facă cu conștiinciozitate lecțiile, să vadă împreună cu noi, părinții ei, spectacolele indicate vîrstei școlărești, să citească. Sportul — o afirm cu hotărîre — contribuie din plin și la realizarea celorlalte obiective. El îi creează fetiței mele o permanentă bună dispoziție, îi mărește posibilitățile de a munci. Nu vreau să dau sfaturi celorlalți părinți. Personal însă n-aș exclude sportul din programul copilului meu, așa cum nu se poate exclude matematica din programa de învățămînt. Timpul liber al școlarilor trebuie fructificat de așa manieră încît să-și facă loc toate elementele care pot concura la educarea lor".

O contribuție majoră la dezvoltarea personalității

În problema aflată în dezbatere am cerut și părerea unui director de școală. Ne-am adresat profesorului TEODOR FLORESCU, directorul Școlii profesionale de ucenici a uzinelor „Autobuzul". Iată punctul său de vedere :

— În școala noastră sportul a avut și are aceeași ...trecere ca și materiile de bază din programa de învățămînt. Acest lucru este ilustrat și de absența (aproape totală) a scutirilor de la orele de educație fizică. Personal — asistînd la aceste ore ca și la diferite forme de activități sportive în care sînt cuprinși elevii noștri — m-am convins de prețuirea pe care ei o acordă exercițiului fizic organizat, începînd cu gimnastica de înviorare efectuată dimineața, în cămin și continuînd cu practicarea diferitelor ramuri sportive, dintre care fotbalul bate recordul în materie de participare.

Pentru o școală cu un profil ca al nostru practicarea sportului reprezintă o NECESITATE, un mijloc de destindere, de prevenire a unor deformațiuni fizice, de întărire a sănătății. Este al doilea fapt pe care țin să-l subliniez. Tocmai de aceea întregul colectiv de profesori ai școlii și-a dat deplina adeziune pentru ca elevii să-și poată înscrie zilnic în activitatea lor — după efectuarea practicii și a lecțiilor — o oră sau chiar mai mult pentru sport. Acest orizont larg de vederi al cadrelor didactice a favorizat crearea unei puternice tradiții sportive în școală, prezența permanentă a reprezentanților asociației sportive în concursurile și competițiile organizate sub egida clubului raional Constructorul sau a altor cluburi.

În fine, un al treilea factor care ne-a convins de utilitatea practicării sportului : marea lui calitate de a dezvolta personalitatea elevilor. În această privință trebuie să arăt că există în școala noastră multe exemple de elevi foarte buni la învățătură, dar prea timizi, interiorizați, aproape anonimi. Sportul le-a deschis parcă sufletul. Prezența unor asemenea elevi în săli sau pe stadioane, în fața publicului, aplauzele ce le sînt adresate le dau aripi, curaj să-și valorifice într-un mod mai direct posibilitățile, calitățile. Într-un cuvînt le creează ceea ce se cheamă personalitate. Dintre exemplele pe care le am mai la îndemînă, vă rog să rețineți : Aurel Niță, premiant al anului III A2 strungari, este un pasionat practicant al fotbalului ; Marin Dinu, din același an, de asemenea premiant, este unul dintre cei mai talentați trăgători din asociație ; Gheorghe Mihalec, anul III C sudori, fruntaș la învățătură, un talent în sportul luptelor.

GHEORGHE COSTACHE, cl. a XI-a I, component al echipei de baschet a liceului „Gh. Șincai" : „Și pentru mine examenul de maturitate... bate la ușă. Am simțit aceasta încă din toamnă de cînd — paralel cu pregătirea propriu-zisă pentru școală — am luat parte la lecțiile speciale, la ore de chimie și română, mai ales.

Dar, obișnuit să-mi planific temeinic timpul liber reușesc zilnic să-mi rezerv cîte o oră pentru sport. Lucrez cu haltere mici, cu extensoare, fac exerciții la un aparat de felul băncii de gimnastică. Asta în fiecare dimineață și seara. În plus, de două ori pe săptămînă iau parte la antrenamentele echipei de baschet a liceului. În aceste zile renunț la ora de odihnă de după-amiază ; în schimb mă culc ceva mai devreme seara. În acest fel efortul din timpul zilei se compensează.

Sportul a ajuns să-mi fie un prieten cu adevărat nedespărțit. El nu poate constitui o piedică la învățătură, la obținerea de note mari. Totul depinde numai de felul cum știi să-ți organizezi activitatea, de modul cum înțelegi să prețuiești timpul.."

De educație fizică îmi arde mie ? Nu vezi ce am pe cap ?
Desen de Neagu Rădulescu

Concluzia raidului nostru-anchetă se impune de la sine : SPORTUL CONTRIBUIE DIRECT LA MĂRIREA CAPACITĂȚII DE PERCEPERE A ELEVILOR ȘI STUDENȚILOR, LA ÎNTĂRIREA SĂNĂTĂȚII, LA DEZVOLTAREA LOR ARMONIOASĂ. Ceea ce trebuie făcut în viitor este să se desfășoare o mai vie și mai atrăgătoare propagandă sportivă (sarcină ce revine profesorilor de educație fizică, organelor UCFS, asociațiilor sportive și comisiilor sportive din asociațiile studențești, în colaborare cu organizațiile U.T.C.), să se inițieze centre de învățare a sportului și să se organizeze mai multe competiții. Extinzînd experiența liceului „Nicolae Bălcescu", să se organizeze în tot mai multe școli și licee discuții cu părinții pe tema eficacității sportului, să li se demonstreze practic influența pozitivă a sportului în viața tineretului nostru. Programul zilnic al elevilor fruntași la învățătură și, în același timp, statornici practicanți ai sportului să constituie exemple vii pentru toți elevii școlilor și liceelor.

Așadar, sportul este o activitate plăcută și UTILĂ. SĂ-L PRACTICĂM CU TOȚII !